

Conventie nr. 29/1930

din 28/06/1930
Publicat in Buletinul Oficial nr. 4 din 18/01/1958

privind munca fortata sau obligatorie*)

*) Traducere.

Conferinta generala a Organizatiei Internationale a Muncii, convocata la Geneva de catre Consiliul de administratie al Biroului International al Muncii, care s-a intrunit aici la 10 iunie 1930 in cea de a patrusprezecea sesiune a sa,

Dupa ce a hotarit sa adopte diferite propuneri in legatura cu munca fortata sau obligatorie, problema cuprinsa in primul punct de pe ordinea de zi a sesiunii, si

Dupa ce a hotarit ca aceste propuneri vor lua forma unei conventii internationale, adopta astazi douazeci si opt iunie una mie noua sute treizeci, conventia de mai jos, care va fi denumita Conventie privind munca fortata, 1930, ce urmeaza a fi ratificata de catre Membrii Organizatiei Internationale a Muncii conform dispozitiilor Constitutiei Organizatiei Internationale a Muncii:

ARTICOLUL 1

1. Orice Membru al Organizatiei Internationale a Muncii care ratifica prezenta conventie se angajeaza sa desfiinteze folosirea muncii fortate sau obligatorii, sub toate formele ei, in termenul cel mai scurt posibil.

2. In vederea acestei desfiintari totale, munca fortata sau obligatorie va putea fi folosita in timpul perioadei tranzitorii, numai in scopuri publice si in mod exceptional, in conditiile si cu garantiile stipulate in articolele care urmeaza.

3. La expirarea unui termen de 5 ani de la intrarea in vigoare a prezentei conventii si cu ocazia raportului prevazut la articolul 31 de mai jos, Consiliul de Administratie al Biroului international al Muncii va examina posibilitatea de a desfiinta fara vreo alta intarziere munca fortata sau obligatorie sub toate formele sale si va hotari daca este cazul sa inscrie aceasta problema pe ordinea de zi a Conferintei.

ARTICOLUL 2

1. In sensul prezentei conventii, termenul "munca fortata sau obligatorie" va insemna orice munca sau serviciu pretins unui individ sub amenintarea unei pedepse oarecare si pentru care numitul individ nu s-a oferit de buna voie.

2. Totusi, termenul "munca fortata sau obligatorie" nu va cuprinde, in sensul prezentei conventii:

a) orice munca sau serviciu pretins in virtutea legilor privind serviciul militar obligatoriu si destinat unor lucrari cu caracter pur militar;

b) orice munca sau serviciu facind parte din obligatiile civile normale ale cetatenilor unei tari pe deplin independenta;

c) orice munca sau serviciu pretins unui individ ca urmare a unei condamnari pronuntate printr-o hotarire judecatoreasca, cu conditia ca aceasta munca sau serviciu sa fie executat sub supravegherea si controlul autoritatilor publice si ca numitul individ sa nu fie cedat sau pus la dispozitia unor particulari, societati sau unor persoane morale private;

d) orice munca sau serviciu pretins in cazurile de forta majora, adica in caz de razboi, catastrofe sau pericol de catastrofe ca: incendii, inundatii, foamete, cutremure de pamint, epidemii si epizootii violente, invazii de animale, de insecte sau de paraziti vegetali daunatori, si in general orice imprejurari care pun in pericol sau risca sa puna in pericol viata sau conditiile normale de existenta a intregii populatii sau a unei parti din populatie;

e) muncile marunte de la sat, adica muncile executate in interesul direct al colectivitatii de catre membrii acesteia, munci care deci pot fi considerate ca obligatii civice normale ce revin membrilor colectivitatii, cu conditia ca populatia insasi sau reprezentantii sai directi sa aiba dreptul sa se pronunte asupra justetei acestor munci.

ARTICOLUL 3

In sensul prezentei conventii, termenul "autoritati competente" va insemna fie autoritatile metropolitane,

fie autoritatile centrale superioare din teritoriul interesat.

ARTICOLUL 4

1. Autoritatile competente nu vor trebui sa impuna sau sa permita impunerea muncii fortate sau obligatorii in folosul unor particulari, societati sau al unor persoane morale private.

2. Daca o astfel de forma de munca fortata sau obligatorie in folosul unor particulari, societati sau unor persoane morale private exista la data la care ratificarea prezentei conventii de catre un Membru este inregistrata de catre Directorul General al Biroului International al Muncii, acest Membru va trebui sa desfiinteze complet munca fortata sau obligatorie amintita, incepind de la data intrarii in vigoare a prezentei conventii, in ceea ce-l priveste.

ARTICOLUL 5

1. Nici o concesiie acordata unor particulari, unor societati sau unor persoane morale private nu va trebui sa aiba drept consecinta impunerea unei forme oarecare de munca fortata sau obligatorie in vederea producerii sau stringerii de produse pe care acesti particulari, societati sau persoane morale private le folosesc sau cu care fac comert.

2. Daca anumite concesiie existente comporta dispozitii care au drept urmare impunerea unei astfel de munci fortate sau obligatorii, aceste dispozitii vor trebui sa fie anulate cit mai curind posibil, pentru a se conforma prevederilor articolului 1 al prezentei conventii.

ARTICOLUL 6

Functionarii administratiei, chiar atunci cind vor trebui sa incurajeze populatiile care sint in sarcina lor sa se dedice unei munci oarecare, nu vor trebui sa exercite asupra acestor populatii o constringere colectiva sau individuala cu scopul de a le face sa munceasca pentru particulari, societati sau persoane morale private.

ARTICOLUL 7

1. Sefii care nu exercita functiuni administrative nu vor trebui sa recurga la munca fortata sau obligatorie.

2. Sefii care exercita functiuni administrative vor putea, cu autorizatia expresa a autoritatilor competente, sa recurga la munca fortata sau obligatorie in conditiile prevazute de articolul 10 al prezentei conventii.

3. Sefii recunoscuti ca atare de lege si care nu primesc o remuneratie adecvata sub alte forme, vor putea sa beneficieze de folosirea serviciilor personale anume reglementate, trebuind sa se ia toate masurile necesare pentru a preveni abuzurile.

ARTICOLUL 8

1. Raspunderea pentru orice hotariri de a se recurge la munca fortata sau obligatorie va reveni autoritatilor civile superioare de teritoriului respectiv.

2. Totusi aceste autoritati vor putea sa acorde autoritatilor locale superioare, dreptul de a impune munca fortata sau obligatorie in cazurile in care aceasta munca nu va avea ca efect indepartarea muncitorilor de domiciliul lor obisnuit. Aceste autoritati vor putea de asemenea sa acorde autoritatilor locale superioare - pentru perioadele si in conditiile care vor fi stabilite prin reglementarea prevazuta la articolul 23 al prezentei conventii - dreptul de a impune o munca fortata sau obligatorie pentru executarea careia muncitorii vor trebui sa se departeze de domiciliul lor obisnuit, in cazul cind aceasta este necesar pentru inlesnirea deplasarii functionarilor din administratie, in exercitarea functiunilor lor, precum si a transportarii materialului administratiei.

ARTICOLUL 9

Cu exceptia dispozitiilor contrare stipulate la articolul 10 al prezentei conventii, nici o autoritate care are dreptul sa impuna munca fortata sau obligatorie nu va trebui sa permita sa se recurga la aceasta forta de munca decit daca s-a asigurat in prealabil:

a) ca serviciul sau munca ce trebuie efectuata reprezinta un interes direct si important pentru colectivitatea chemata sa o execute;

b) ca acest serviciu sau munca este de o necesitate actuala sau iminenta;

c) ca a fost imposibil sa se procure mina de lucru voluntara pentru executarea acestui serviciu sau munci, cu toate ca s-au oferit salarii si conditii de munca cel putin egale celor practicate pe teritoriul interesat pentru munci sau servicii similare; si

d) ca aceasta munca sau serviciu nu va constitui o povara prea grea pentru populatia actuala fata de mina de lucru disponibila si de aptitudinea sa de a intreprinde munca respectiva.

ARTICOLUL 10

1. Munca fortata sau obligatorie ceruta ca impozit si munca fortata sau obligatorie impusa pentru lucrari de interes public de catre sefi care exercita functiuni administrative vor trebui sa fie, treptat, desfiintate.

2. Pina la aceasta abolire, atunci cind munca fortata sau obligatorie va fi ceruta ca impozit si atunci cind munca fortata sau obligatorie va fi impusa de catre sefi care exercita functiuni administrative, in vederea executarii unor lucrari de interes public, autoritatile interesate vor trebui sa se asigure in prealabil:

a) ca serviciul sau munca ce trebuie executata este de interes direct si important pentru colectivitatea chemata sa o execute;

b) ca acest serviciu sau munca este de o necesitate actuala sau iminenta;

c) ca aceasta munca sau serviciu nu va constitui o povara prea grea pentru populatia actuala fata de mina de lucru disponibila si de aptitudinea sa de a intreprinde munca respectiva;

d) ca executarea acestei munci sau serviciu nu va obliga pe muncitori sa se indeparteze de domiciliul lor obisnuit;

e) ca executarea acestei munci sau serviciu va fi indrumata, potrivit cu cerintele religiei, ale vietii sociale sau ale agriculturii.

ARTICOLUL 11

1. Numai adultii valizi de sex masculin in virsta de cel putin 18 ani si cel mult 45 ani, vor putea fi supusi la munca fortata sau obligatorie. In afara de categoriile de munca prevazute la articolul 10 al prezentei conventii, vor trebui sa fie respectate limitele si conditiile urmatoare:

a) recunoasterea prealabila - in toate cazurile in care aceasta va fi posibil - de catre un medic numit de administratie, ca acestia nu sufera de nici o boala contagioasa si ca sint apti din punct de vedere fizic sa suporte munca impusa si conditiile in care ea va fi efectuata;

b) scutirea personalului din scoli, a elevilor si profesorilor, cit si a personalului administrativ in general;

c) mentinerea in fiecare colectivitate a unui numar de oameni adulti si valizi indispensabili vietii familiale si sociale;

d) respectarea legaturilor conjugale si familiale.

2. In scopurile indicate in alineatul c) de mai sus, reglementarea prevazuta la art. 23 al prezentei conventii va stabili proportia de persoane din populatia permanenta de sex masculin si valida care vor putea fi obiectul unei recrutari determinate, aceasta proportie neputind totusi depasi in nici un caz 25% din aceasta populatie. Stabilind aceasta proportie, autoritatile competente vor trebui sa tina seama de densitatea populatiei, de dezvoltarea sociala si fizica a acestei populatii, de perioada din cursul anului si de starea lucrarilor ce trebuie efectuate de cei interesati pe loc si pe cont propriu; in general autoritatile vor trebui sa respecte necesitatile economice si sociale ale vietii normale a colectivitatii respective.

ARTICOLUL 12

1. Perioada maxima in timpul careia un individ oarecare va putea fi constrins la munca fortata sau obligatorie sub diversele ei forme nu va trebui sa depaseasca 60 de zile dintr-o perioada de 12 luni, zilele de calatorie necesare pentru a merge la locul de munca si a se intoarce trebuind sa fie cuprinse in aceste 60 de zile.

2. Fiecare muncitor constrins la munca fortata sau obligatorie va trebui sa posede un certificat care sa indice perioadele de munca fortata sau obligatorie pe care le-a efectuat.

ARTICOLUL 13

1. Orele normale de munca ale oricarei persoane constrinsa la munca fortata sau obligatorie vor trebui sa fie aceleasi ca orele obisnuite pentru munca libera, iar orele de munca efectuate peste durata normala vor trebui sa fie remunerate dupa aceleasi tarife ca cele folosite pentru orele suplimentare ale muncitorilor liberi.

2. Va trebui sa se acorde saptaminal o zi de odihna tuturor persoanelor supuse la o forma oarecare de munca fortata sau obligatorie, si aceasta zi va trebui sa coincida pe cit posibil, cu ziua consacrata prin traditie, sau prin obiceiurile tarii ori ale regiunii.

ARTICOLUL 14

1. Cu exceptia muncii prevazute la articolul 10 al prezentei conventii, munca fortata sau obligatorie, sub toate formele ei, va trebui sa fie remunerata in bani si dupa tarife care, pentru acelasi fel de munca, nu vor trebui sa fie inferioare nici celor in vigoare in regiunea in care muncitorii sint folositi, nici celor in vigoare in regiunea din care au fost recrutati muncitorii.

2. In cazul cind munca este impusa de catre sefi in exercitarea functiunilor lor administrative, va trebui sa

fie introdusa cit mai curind posibil, plata salariilor in conditiile prevazute la paragraful precedent.

3. Salariile vor trebui sa fie platite fiecarui muncitor, individual, si nu sefului sau de trib sau oricarei alte autoritati.

4. Zilele de calatorie pentru a merge la locul de munca si pentru intoarcere vor trebui sa fie socotite la plata salariilor, ca zile de munca.

5. Prezentul articol nu va avea ca efect interzicerea aprovizionarii muncitorilor cu ratiile alimentare obisnuite ca parte din salariu, aceste ratii trebuind sa fie cel putin echivalente cu suma de bani pe care o reprezinta, dar nu trebuie sa se faca nici o retinere din salariu, nici pentru achitarea impozitelor, nici pentru hrana, imbracaminte si locuinte speciale care vor fi acordate muncitorilor pentru a-i mentine in stare de a-si continua munca, luind in considerare conditiile speciale ale muncii lor, si nici pentru furnizare de unelte.

ARTICOLUL 15

1. Orice legislatie privind despagubirea in caz de accidente sau boli provocate de munca, si orice legislatie care prevede ajutorarea persoanelor aflate in sarcina muncitorilor decedati sau invalizi, legislatii care sint sau vor fi in vigoare pe teritoriul respectiv, vor trebui sa fie aplicate persoanelor supuse la munca fortata sau obligatorie in aceleasi conditii ca si muncitorilor liberi.

2. In orice caz, fiecare autoritate care foloseste un muncitor la munca fortata sau obligatorie va avea obligatia sa asigure intretinerea muncitorului respectiv daca un accident sau o boala cauzata de munca il face, total sau partial, incapabil de a-si castiga existenta. Aceasta autoritate va trebui de asemenea sa-si asume obligatia de a lua masuri pentru asigurarea intretinerii oricarei persoane aflate in mod efectiv in sarcina muncitorului, in caz de incapacitate sau deces rezultind din munca.

ARTICOLUL 16

1. Persoanele supuse la munca fortata sau obligatorie nu vor trebui - in afara cazurilor de necesitate exceptionala - sa fie transferate in regiuni in care conditiile de hrana si de clima sint atit de diferite de cele cu care au fost obisnuite, incit ar constitui un pericol pentru sanatatea lor.

2. In nici un caz, o asemenea transferare de muncitori nu va fi autorizata fara aplicarea stricta a tuturor masurilor de igiena si cazare care se impun pentru instalarea lor si pentru apararea sanatatii lor.

3. Cind o asemenea transferare nu va putea fi evitata, vor fi luate masuri dupa avizul serviciului medical competent - care sa asigure adaptarea treptata a muncitorilor la noile conditii de hrana si de clima.

4. In cazurile cind acesti muncitori sint chemati sa execute o munca regulata cu care nu sint obisnuiti, va trebui sa se ia masuri care sa asigure adaptarea lor la acest gen de munca, in special in ceea ce priveste antrenarea treptata, orele de munca, intercalind repausuri si imbunatatind sau marind ratiile alimentare, dupa necesitate.

ARTICOLUL 17

Inainte de a autoriza orice recurgere la munca fortata sau obligatorie pentru lucrarile de constructii sau de intretinere care vor obliga pe muncitori sa ramina pe locul de munca o perioada indelungata, autoritatile competente vor trebui sa se asigure:

1. ca au fost luate toate masurile necesare pentru a asigura igiena muncitorilor si a le garanta ingrijirea medicala indispensabila si, in special, ca: a) acesti muncitori sint supusi unui examen medical inainte de a incepe lucrarile si unor noi examinari la anumite intervale pe toata durata muncii; b) ca a fost prevazut un personal medical suficient precum si dispensare, infirmerii, spitale si materiale necesare pentru a face fata tuturor nevoilor, si c) ca buna igiena la locurile de munca, aprovizionarea muncitorilor cu apa, alimente, combustibil si ustensile de bucatarie au fost asigurate in mod satisfacator si ca au fost prevazute, la nevoie, imbracaminte si locuinte satisfacatoare.

2. ca au fost luate masurile necesare pentru a se asigura intretinerea familiei muncitorului, in special inlesnind trimiterea unei parti din salariu, printr-un procedeu sigur, cu asentimentul sau la cererea muncitorului;

3. ca transportul muncitorilor pentru a merge la locul de munca si pentru intoarcere va fi asigurat de administratie, pe raspunderea si cheltuiala sa, si ca administratia va inlesni aceste calatorii folosind in cea mai larga masura posibila toate mijloacele de transport disponibile;

4. ca, in caz de boala sau accident care il face pe muncitor incapabil de munca pentru o anumita perioada, repatrierea muncitorului va fi asigurata pe cheltuiala administratiei;

5. ca orice muncitor care ar dori sa ramina pe loc ca muncitor liber la expirarea perioadei sale de munca fortata sau obligatorie, va avea facultatea de a o face, fara a pierde, timp de 2 ani, drepturile sale la repatriere gratuita.

ARTICOLUL 18

1. Munca fortata sau obligatorie pentru transportarea de persoane sau marfuri, de exemplu cu bratele sau

prin vizitare, va trebui sa fie desfiintata in termenul cel mai scurt posibil, iar pina la desfiintare autoritatile competente vor trebui sa elaboreze regulamente care sa fixeze:

a) obligatia de a nu folosi aceasta munca decit pentru a inlesni deplasarea de functionari ai administratiei in exercitarea functiunilor lor, sau transportarea de materiale ale administratiei, sau, in caz de necesitate absolut urgenta, transportarea altor persoane decit functionari;

b) obligatia de a nu folosi la astfel de transporturi decit oameni apti din punct de vedere fizic pentru aceasta munca, recunoscuti astfel printr-un examen medical prealabil, in toate cazurile in care acest examen este posibil; in caz ca aceasta nu este posibil, persoana care foloseste aceasta mina de lucru va trebui sa se asigure pe raspunderea sa, ca muncitorii folositi au aptitudinea fizica ceruta si nu sufera de o boala contagioasa;

c) greutatea maxima pe care o pot duce muncitorii;

d) parcursul maxim care va putea fi impus acestor muncitori de la locul domiciliului lor;

e) numarul maxim de zile pe luna sau pe orice alta perioada in timpul careia acesti muncitori vor putea fi rechizitionati, zilele de calatorie pentru intoarcere fiind cuprinse in acest numar;

f) persoanele care au dreptul sa recurga la aceasta forma de munca fortata sau obligatorie, precum si masura in care ele au dreptul de a recurge la aceasta.

2. Fixind limitele maxime mentionate la literele c, d, e din paragraful precedent, autoritatile competente vor trebui sa tina seama de diferite elemente, in special de aptitudinea fizica a populatiei care va trebui sa fie rechizitionata, de felul itinerarului de parcurs, cit si de conditiile climaterice.

3. Autoritatile competente vor trebui, in afara de aceasta, sa ia masuri pentru ca distanta zilnica normala facuta de hamali sa nu depaseasca o distanta corespunzatoare duratei medii a unei zile de munca de 8 ore, tinind seama ca pentru a o stabili, va trebui sa se aiba in vedere nu numai greutatea ce trebuie dusa si distanta de parcurs, ci si starea drumului, perioada anului si toate celelalte elemente; daca ar fi necesar sa se impuna hamalilor ore suplimentare de munca, acestea vor trebui sa fie remunerate dupa tarife mai ridicate decit cele normale.

ARTICOLUL 19

1. Autoritatile competente nu vor trebui sa permita sa se recurga la culturi obligatorii decit in scopul prevenirii foametei sau a lipsei de produse alimentare si totdeauna sub rezerva ca alimentele sau produsele astfel obtinute sa ramina proprietatea indivizilor sau colectivitatii care le-au produs.

2. Prezentul articol nu va trebui sa aiba ca rezultat - atunci cind productia e organizata dupa lege si obicei pe baza comunală si cind produsele sau beneficiile care provin din vinzarea acestor produse ramin proprietatea colectivitatii - sa scuteasca pe membrii colectivitatii de obligatia de a se achita de munca astfel impusa.

ARTICOLUL 20

Legislatiile care prevad o represiune colectiva aplicabila unei intregi colectivitati pentru delictete comise de unii din membrii sai, nu vor trebui sa cuprinda si munca fortata sau obligatorie pentru o colectivitate, ca una dintre metodele de represiune.

ARTICOLUL 21

Nu se va recurge la munca fortata sau obligatorie pentru lucrarile subterane ce urmeaza sa fie executate in mine.

ARTICOLUL 22

Rapoartele anuale pe care Membrii care ratifica prezenta conventie se angajeaza sa le prezinte Biroului International al Muncii, conform dispozitiilor art. 22 al Constitutiei Organizatiei Internationale a Muncii, privind masurile luate de ei pentru aplicarea dispozitiilor prezentei conventii, vor trebui sa cuprinda informatii cit se poate de complete pentru fiecare teritoriu interesat, in ceea ce priveste masura in care s-a recurs la munca fortata sau obligatorie pe acest teritoriu, precum si urmatoarele puncte: scopul in care aceasta munca a fost efectuata; procentajul morbiditatii si mortalitatii; ore de munca; sistemul de plata a salariilor si quantumul lor, precum si orice alte date necesare.

ARTICOLUL 23

1. Pentru a aplica dispozitiile prezentei conventii, autoritatile competente vor trebui sa elaboreze un regulament complet si precis cu privire la folosirea muncii fortate sau obligatorii.

2. Acest regulament va trebui sa cuprinda in special reguli care sa permita fiecarei persoane supusa muncii fortate sau obligatorii sa prezinte autoritatilor orice reclamatie referitoare la conditiile de munca, garantindu-le ca aceste reclamatii vor fi examinate si luate in considerare.

ARTICOLUL 24

In toate cazurile va trebui sa se ia masurile necesare pentru asigurarea strictei aplicari a regulamentelor privind folosirea muncii fortate sau obligatorii, fie prin extinderea la munca fortata sau obligatorie a atributiilor oricarui organ de inspectie deja creat pentru supravegherea muncii libere, fie prin orice alt sistem potrivit.

Va trebui de asemenea sa se ia masuri pentru ca aceste regulamente sa fie aduse la cunostinta persoanelor supuse la munca fortata sau obligatorie.

ARTICOLUL 25

Faptul de a cere in mod ilegal prestarea muncii fortate sau obligatorii va fi pasibil de sanctiuni penale si orice Membru care ratifica prezenta conventie va avea obligatia sa se asigure ca sanctiunile impuse de lege au o eficacitate reala si sint strict aplicate.

ARTICOLUL 26

1. Orice Membru al Organizatiei Internationale a Muncii care ratifica prezenta conventie se angajeaza sa o aplice pe teritoriile supuse suveranitatii, jurisdicției, protectiei, suzeranitatii, tutelei sau autoritatii sale, in masura in care el are dreptul sa-si asume obligatii in legatura cu problemele de jurisdicție interna. Totusi, daca acest Membru doreste sa se prevaleze de dispozitiile articolului 35 al Constitutiei Organizatiei Internationale a Muncii, el va trebui sa insoteasca ratificarea sa de o declaratie prin care sa faca cunoscut:

- 1) teritoriile la care intentioneaza sa aplice integral dispozitiile prezentei conventii;
 - 2) teritoriile la care intentioneaza sa aplice dispozitiile prezentei conventii cu modificari si in ce consta aceste modificari;
 - 3) teritoriile pentru care isi rezerva hotarirea.
2. Declaratia susmentionata este considerata ca facind parte integranta din ratificare si va produce efecte identice. Orice Membru care va formula o astfel de declaratie va avea facultatea de a renunta, printr-o noua declaratie, la toate sau la o parte din rezervele cuprinse, conform alineatelor 2 si 3 de mai sus in declaratia sa anterioara.

ARTICOLUL 27

Ratificarile oficiale ale prezentei conventii in conditiile stabilite de Constitutia Organizatiei Internationale a Muncii vor fi comunicate Directorului General al Biroului International al Muncii si inregistrate de acesta.

ARTICOLUL 28

1. Prezenta conventie nu va obliga decit pe acei Membri ai Organizatiei Internationale a Muncii a caror ratificare a fost inregistrata la Biroul International al Muncii.
2. Ea va intra in vigoare dupa douasprezece luni de la inregistrarea ratificarilor a doi Membri de catre Directorul General.
3. Dupa aceea, aceasta conventie va intra in vigoare pentru fiecare Membru dupa douasprezece luni de la data inregistrarii ratificarii sale.

ARTICOLUL 29

De indata ce ratificarile a doi Membri ai Organizatiei Internationale a Muncii vor fi inregistrate la Biroul international al Muncii, Directorul General al Biroului international al Muncii va notifica acest fapt tuturor Membrilor Organizatiei Internationale a Muncii. Le va notifica de asemenea inregistrarea ratificarilor care-i vor fi ulterior comunicate de catre toti ceilalti Membri ai Organizatiei.

ARTICOLUL 30

1. Orice Membru care a ratificat prezenta conventie poate sa o denunte la expirarea unei perioade de zece ani de la data intrarii initiale in vigoare a conventiei, printr-un act comunicat Directorului General al Biroului international al Muncii si inregistrat de acesta. Denuntarea nu va avea efect decit dupa un an de la inregistrarea ei la Biroul International al Muncii.
2. Orice Membru care a ratificat prezenta conventie si care, in termen de un an dupa expirarea perioadei de zece ani mentionata la paragraful precedent, nu va face uz de facultatea de denuntare prevazuta de prezentul articol, va fi obligat pentru o noua perioada de cinci ani si, prin urmare, va putea sa denunte prezenta conventie la expirarea fiecărei perioade de cinci ani, in conditiile prevazute de prezentul articol.

ARTICOLUL 31

La expirarea fiecărei perioade de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii va trebui să prezinte Conferinței Generale un raport privind aplicarea prezentei convenții și va hotărî dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a conferinței problema revizuirii ei totale sau parțiale.

ARTICOLUL 32

1. În cazul cînd Conferința Generală ar adopta o nouă convenție privind revizuirea totală sau parțială a prezentei convenții, ratificarea de către un Membru a noii convenții revizuite va atrage de plin drept denunțarea prezentei convenții fără nici o aminare, netinîndu-se seama de articolul 30 de mai sus, sub rezerva ca noua convenție revizuită să fi intrat în vigoare.

2. Începînd de la data intrării în vigoare a noii convenții revizuite, prezenta convenție va înceta de a mai fi deschisă ratificării Membrilor.

3. Prezenta convenție va rămîne totuși în vigoare, în forma și conținutul său pentru acei Membri care au ratificat-o și care nu au ratificat noua convenție revizuită.

ARTICOLUL 33

Textele, francez și englez ale prezentei convenții sînt deopotrivă valabile.